

## (A)ЛУДИРАЊА

Милијана Балетић  
субота, 13. јун 2020.



### СРБИ – НАЈУГРОЖЕНИЈИ НАРОД ЕВРОПЕ

**Тешко би наши непријатељи, без наше помоћи, могли да нам дођу главе?! Ми смо ти, за разлику од Јевреја – к'о створени за нестајање?! Додуше – и наши непријатељи су се извештили кроз векове! Одавно им не може промаћи поган међу нама да је не уоче, купе, гурну у „битку“ и попридрже – док им не одради посао?!**

Када се подвуче црта испод, толико, омиљеног потезања и спочитавања поштовања „људских права“, од стране светских моћника и господара – па се, на овом старом европском континенту, саберу сви показатељи и параметри – најугроженији аутохтони народ, коме је ту корен, који је ту поникао, градио и себе и Европу – данас су Срби?!

И, ко неће изворне, православне Србе такви какви јесу, у свој својој суштини, историјском корену и ореолу који носе – управо их неће – Европа?!

А, тек „богатство“ разигране им маште у различитости метода које над нама примењују, од тога да нас физички нема, до оне им најуже специјалности – да нам све узму осим живот – па онда, према својим потребама и плановима, у ту безличну љуштуру, упорно праве – и направе – нов народ?!

Када се историјске чињенице послажу, све оно кроз шта су у Европи прошли Јевреји – прошли су и Срби – прогон, погром, масакр, геноцид, логоре...! На жалост, за Србе је било и додатних посебности?! Живе су нас и на колац набијали, дерали кожу и, неретко, полу мртве, бацали у јаме – да им дуже умиремо?! Јеврејима, да знам, то нису радили!

Имали смо и заједничке целате, али – никада Јевреји нису пролазили истребљење, кроз прављење другог народа од њих! Јевреји су увек остали – Јевреји!

И када прође ратна страдална стихија, они су опет, по свим обележјима, исти онај исконски народ – народ свога језика, вере, обичаја, културе, чврсте међусобне емпатије – који гради своју саборност, заједништво, наставља непрекинуту историјску вертикалу – којом се поноси и за коју гине!

Међутим, погром над нама не престаје завршетком рата! Он се, тек тада, мање или више отворено – наставља до истребљења?! То је то што Србе разликује од Јевреја!

Е, али да би овај метод непријатељ могао применити – треба погодан ген – који Јевреји, изгледа, немају, а ми – имамо ти тога на претек?! Једино што је ту добро, ако ту ишта добро има, јесте да се сви они сами, као трулеж и страно ткиво – чим најбу на мало муке, или пара – од здравога одвајају! И тај, скоро се може рећи, природан процес, не би ни био некаква опасност која изазива потресе, да они у том свом оболелом бићу, тако нечасно и погано, не кидају, краду, отимају, носе – свако обележје здравог бића српскога рода, са чијега су стабла – као трулеж – пали?! Они ту још – кроз вртлог обмана и заблуда – задиру и у здраво ткиво, чупају – смотају – и носе?! Утом бешчашћу – и помоћ наших непријатеља – граде свој идентитет, некаквога новог народа, групишу се и онда безочно

јуришају у сечу стабла са којег су отпали?! Јер они и немају с чим отићи, ако не отргну, отму, покраду – оно што је наше?!

Када сва та работа не би имала такве последице какве има – частан човек би са гађењем, и носом у шаке – од таквих окретао главу и спашавао себе од смрада!

Али то бешчашће – у које се они у'вате, за шаку сребрњака удељену из руку непријатеља – вуче цео народ и простор у сукоб и суноврат!

Само два дан пре него што је, уз јако присуство оплиције – багерима срушио конач женског манастира Светог Василија Острошког близу Улциња, гледам Мила Ђукановића, 8. јуна у просторијама НАТО у Бриселу! Боже – како је, само, он себи ту био моћан – та се трагикомедија, тешко може, са било чим, поредити?! Анализирати изразе лица Генералног секретара НАТО и Мила – па то је призор за историју! Столтенберг мудро уздржан, свестан да им иде по плану, а Мило заковрнуо главу, гледа с висине, надувао се неком, само њему знаном, снагом...?! Ма – сав битан?! Брате мили – која бламажа и застиђе?!

Господе драги – да ли такви, у опште, знају, којим очима их гледају исти ти који су их и купили за таква непочинства?! Мада, знали не знали – за то се, ипак, мораш родити?!

Када се анализира неколико стотина година наше новије историје, ретки су светли примерци, где су они Срби – попут Мехмед Паше Соколовића – на које је окупатор ставио шапу – мучењем или поткупљивањем, свеједно – такву позицију искористили да опораве, граде, јачају и чувају свој српски род – род из којег потичу! Додуше – наши непријатељи није да се нису и извештили, кроз векове! Већ одавно им – тешко може промаћи поган да је не уоче, купе, гурну у „битку“ и попрдрже – док им не одради посао?!

Они, у овом расрбљивању, у зависности шта им за коју подвалу и отимачину у ком периоду „пије воду“ – на политичким пијацама потргују, или оне који безочно иду ђоном као Мило, или оне, који нам у рукавицама, као „добротвори“ народа – разбијају темеље изнутра?! У ствари, обе те феле они имају на лагеру!

За ове друге, најбољи је пример „откриће“ од пре неколико дана, кад смо сазнали да се поезија Десанке Максимовић, као превазиђена, избацује из школског програма?!

Међутим, кад се отвори лавина, ми сазнасмо да је само на Десанки пукло, а да су „чистунци“ мозга српског нараштаја, до сада посахрањивали подугачак списак оних који певају, пишу и сведоче о дубини и суштини нашег стварања, страдања и трајања?!

Избачено је толико величина, да им дела не би – истином из прошлости – „тровала“ нове генерације, којима су наменили улогу – зомбираних помиритеља са злочинцима – који су им убијали, прогонили претке, отели територије, језик, културно благо, проверавали, католичили, исламизирали, комуњарили – убијали идентитет?!

Шта ће њима „Крвава бајка“ Десанкина у којој је плач над невино побијеним српским ученицима – под немачким рафалима у Другом светском рату у Крагујевцу! Па нисте, ваљда, очекивали да ће немачки „Клет“ – који је купио преко 60% права, да у Србији штампа уџбенике – отврати нам очи нараштају?!

А, кад се повуче линија од ултиматума Аустроугарске пред Велики рат 1914. – до овога ултиматума, након сто година, који нам је стигао из Берлина – само је потврђен континуитет политике Германа према Србима!

Они су – и тада – у њиховој окупационо „просветној“ политици у БиХ, под Бењамином Калаје од 1882-1903. спродоили, како су то звали – „душевно прерађивање Босне“?! А у овом садашњем, исто нанизано у „тачкама“, који су нам уручили немачки парламентарци у Београду 2013. између осталог се захтева и – „промена граница и промена свести Срба“?! Или у преводу – да се одрекнемо и КосМета и памети?!

Или ће се, можда, српском истином позабавити Хрвати, чијем смо „Профил интернационалу“ исто продали право да нам штампа уџбенике и „образује“ децу?! И зграду БИГЗ-а, такође, продали смо „Школској књизи“ из Загреба?! А наш „Завод за уџбенике и наставна средства“ – потпуно је гурнут са тржишта, јер – нећемо, ваљда, ми држати „монопол“ над нашом историјом, традицијом, културом, националном свешћу, нараштајем и народом?! А то, што странци држе монопол над штампањем уџбеника у Србији, е – с тим монополом се нема проблема?! Јер – у овој трговини – обе стране су, изгледа, нашле свој интерес?! Они – да нам промене свест, а ми – да за то добијемо паре?!

И, ај' ти сад удри у кукњаву што више нема ни „Јаме“ Ивана Горана Ковачића у којој су стале све усташке јаме, јасеновци, јадовна..., напуњене српским мученицима у претходници данашње Хрватске – Ендехазји?! И куд, у опште, данас са „Јамом“ у овом наређеном регионалном помирењу – и како у ЕУропу, а уз пристанак њене чланице Хрватске – следбенице усташке НДХ?!

Шта ће им Десанкина „Грачаница“ на овом ЕУропејском зацртаном „путу без алтернативе“, која нам је поставила ултиматум да им окупирани КосМет под њом, НАТО-м и Шиптарима, поклонимо – са све Грачаницом?!

Шта ће њима „Јазавац пред судом“ – и сарказам Петра Кочића над тадашњим аустроугарским окупатором?! Што да Кочић буди народ, који би могао да прогледа и под овдашњим, а старим, окупаторима?! Па зар то игде и једноме окупатору и његовијем колаборационистима, треба?! Не – да ја знам!

Каква би то тек спрдачина од окупације и колаборације била, када би они остављали нашој деци да их васпитавају Десанке, Горани, Кочићи, Његоши...?!

Нама и лезбејска организација „Лабрис“ вршља по менталном склопу деце, редигује и забрањује поједине уџбенике, јер им се не свиђају миленијумска тумачења „родног идентитета и сексуалне оријентације“?! Активисткиња „Лабриса“ Јованка Тодоровић се 2018. похвалила како је на њихов захтев – у држави Србији – „промењено шест од укупно осам уџбеника“?! Господе драги, помози ми?!

И, наравно – није то цела прича! Тешко то стаје у једну колумну!

Све ово је поверено нечему што се зове Завода за унапређење образовања и васпитања?! Основали су га „жутима“, још 2004. а данашњи директор је Грушановић Златко. Тако да, од обданишта до краја средње школе – од када нам деца проходају, па док их потпуно ментално не заокруже – око Завода на њих будно мотри?!

Завод има армију експерата – којима смо поверили главу нашега потомства?! Није Златко сам остављен да се јака са толиким културним благом, мења идентитет и свест нараштају?! Ухлебали смо му и помагаче, од заменика Дејане Милијић Субић, па помоћника Оливере Тодоровић, до стручног сарадника за издаваштво Мићу Релјића! Ту је и председник Управног одбора Ђурђица Комленовић и Надзорног одбора Зоран Милошевић – читав тим „одабраних“ стручњака?!

Није ни њима лако?! Они паћеници непатишу, не би ли искасапили толике књижевно-естетичке, етичке и идентитетске вредности, а још све то у чврстој спрези са дубоком националном укорененошћу, које је вековима остављао српски род?!

Тако да – нема смисла, да – овакви прегоаци – буду сакривени иза некаквога назива, Завод?! По мом дубоком уверењу, сви они који су заслужни за – препирање мозга и „промену свести у Срба“ – морају бити истакнути на видно место! Поименце – морају бити упамћени! Заслужили су!!!

А тек – колике су заслуге владе Србије – која је, директно надлежна за овај Завод?!